

Retning, men jeg tror, at det maa være i det ærede Udvalgs Medlemmers Erindring, at jeg ikke een, men gjentagne Gange har udtalt mig saaledes i Udvalget, som jeg her har nævnet. Jeg udtalte, at jeg paa Statskassens Vegne som Kreditor i Banen vilde anse mig forpligtet til, naar det skete, som jeg ikke dengang ventede, at i Virkeligheden Banerne ved Lvangsauktion truede med at glide over i Enkeltmands Hænder, strax at varetage Statskassens og Statens Interesser, og at jeg ansaa mig forpligtet og berettiget til at gjøre, hvad jeg ansaa fornødent for at afværge en saadan Kalamitet. Om jeg har været heldig eller ikke i mine Bestræbelser i saa Henseende, med andre Ord, Realiteten af Sagen vil jo komme under Forhandling senere. — Et andet Punkt paa Finantslovens Budget og et Punkt, der er saa lille, at man skal se nøje til for at finde det, har foranlediget flere ærede Dalere til at udtale under tiden, forekommer det mig, endog nogen Bellagelse over, hvad der er gjort, eller rettere, hvad der ikke er gjort fra Finansministerens Side. Jeg sigter herved til Indkjøb af Kreditforenings-Papirer. Der findes i Nedegjævelsen for Kassebeholdningens rentebærende Aktiver en lille Post paa lidt over 100,000 Kr. af jydsk Kreditforeningspapirer. Jeg vilde have fundet det rimeligt, om man havde afæstet mig en Forklaring om Grunden, hvorfor dette lille Beløb var kjøbt, i Stedet for at man har bellaget sig over, at der ikke var kjøbt Mere. Grunden til, at det nævnte Beløb er kjøbt, er, at vi have en Fond at bestyre, som vi gjerne ville staffe 5 pCt. Renter af ved Anbringelsen af Pengene. Den fremtræder ikke som en særskilt Fond paa Finantsloven, men betragtes i Regnskabet som saadan. Det er Afdraget i Bestillingsmænds Løn. Vi svare 5 pCt. deraf, og man har altid i Finansministeriet bestræbt sig ogsaa forjat anbringe Pengene saaledes, at man fik 5 pCt. igjen, saa at der intet Tab blev. Tidligere er Anbringelsen udelukkende flet i et enkelt udenlandsk 5 pCt.s Papir. Det forekom mig, at der under de nuværende Forhold ikke var særlig Opfordring til at vedblive at anbringe Pengene i dette Papir, og da der samtidig indflød betydelige Beløb, der skulde anbringes, nemlig i Genhold til den i forrige Samling tagne Bestemmelse om, at Jernbanens Embedsmænds og Bestillingsmænds Afdrag indflyde paa samme Maade som de andre, og da Kurserne paa Kreditforeningspapirer vare saadanne, at der kunde naaes 5 pCt. Rente, bestemte jeg, at den lille Post skulde kjøbes. Naar der ikke er kjøbt Mere, har det sin ganske naturlige Forklaring deri, at der heldigvis ikke har været nogen Anledning for Finansministeren til at gribe ind for ved Indkjøb af dette eller noget andet Kreditpapir at støtte Kursene. Det er jo klart nok, at det er en umulig Opgave, endog saa for den allerbedst forsynede Statskasse, vedvarende at holde Prisen paa de vigtigste Papirer, paa dem,

der fremkomme i Millioner, oppe over den naturlige Markedspris. Dertil er ingen Statskasse rig nok; det er umuligt, og jeg vil sige til, at i samme Forhold, som man holder Børspapirerne ved kunstigt Opkjøb høiere end den naturlige Verdi, som Publikum ellers vil tillægge Papirerne, i samme Forhold, i hvilket man gjør Laanene billigere, i samme Forhold vil der blive reist flere Laan. Altsaa det vedvarende at holde Kursen oppe paa et Papir, er en Opgave, som ingen Finantsminister kan stille sig. Hvad der derimod er forekommet mig og endnu forekommer mig at være en Opgave for Finansministeren, det er saavidt muligt at forebygge saadanne pludselige Fald af de indenlandske Papirer, som kunne blive ødelæggende for Mangfoldige. Men lykkeligtvis har der ikke været nogen Anledning til at anvende Penge til Indkjøb af Kreditforeningspapirer af den Grund, thi det er saa langt fra, at der har været en saadan Konjunktur, at tvertimod Priserne ere gaaede jævnt op, hvilket det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) allerede har noteret som et glædeligt Tegns paa, at der i Virkeligheden paa vort Pengemarked ikke har manglet Kapitaler til solid Anbringelse. Det er selvfølgelig dette, der har gjort, at Prisen paa Kreditforeningspapirer ikke alene har holdt sig, men er gaaet op, samtidig med at der er udtædt en saa overordentlig stor Mængde af nye Papirer. Det viser jo saa tydelig som muligt, at der har været betydelige disponible Kapitaler tilstede, som have søgt denne Anvendelse som en sikker Anvendelse. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds er, saavidt jeg har bemærket, foruden det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) det eneste af de ærede Medlemmer, der have havt Ordet, som har udtalt sig til Fordel for den foreslaaede Tilbagebetaling af Laanet fra Sørø Akademi. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) vilde endog saa gaa lidt videre end foreslaaet af Regjeringen, idet han kun fandt det simpelt hen retfærdigt, at Sørø Akademi fik blanke Kroner tilbage for de blanke Dalere, det i sin Tid havde betalt, det vil sige dobbelt saa mange blanke Kroner naturligvis. Det forekommer mig dog, at det ærede Medlem ikke med Rigtighed kan sige, at den Afgjørelse, der er foreslaaet paa Finantslovudkastet, er uretfærdig overfor det nu faktisk Bestaaende, som jo er, at disse Laan ere ydede til 4 pCt. p. a. og uopsigelige, kun med meget smaa Afdrag. Renten erholdes jo fuldstændig, naar Laanet betales med egl Obligationer til pari, og hvad Dispositionen over Kapitalen angaar, er det jo ganske vist, at gennem de successive Afdrag vilde efter den nuværende Tilstand Kapitalen efterhaanden blive disponibel uden Kurstab; men overfor dette meget lille Tab bringer den foreslaaede Ordning den Fordel, at Sørø Akademi i Dieblisset vil blive Disponent over den hele Kapital, vel at mærke, naar det vil finde sig i Kurstabt.